

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2012. gada 18. septembra spriedumu apvienotajās lietās T-133/08, T-134/08, T-177/08 un T-242/09 Ralf Schröder/Gemeinschaftliches Sortenamt 2012. gada 28. novembrī iesniedza Ralf Schröder

(Lieta C-546/12 P)

(2013/C 38/15)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Ralf Schröder (pārstāvji — T. Leide-reiter, W.-A. Schmidt, Rechtsanwälte)

Pārējie lietas dalībnieki: Kopienas Augu šķirņu biroja (KAŠB), Jörn Hansson

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2012. gada 18. septembra spriedumu, ciktāl tas attiecas uz lietu T-242/09 un lēmumu par tiesāšanās izdevumu atlīdzību;
- apmierināt pirmajā instancē celto prasību atcelt KAŠB Apelācijas padomes 2009. gada 23. janvāra lēmumu (lieta A010/2007);
- piespriest KAŠB atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, kas apelācijas sūdzības iesniedzējam radušies šajā tiesvedībā, tiesvedībā apvienotajās lietās T-133/08, T-134/08, T-177/08 un T-242/09 Tiesā un iepriekšējā procesā KAŠB Apelācijas padomē.

Pamati un galvenie argumenti

- I. Ar pirmo apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pieņemot, ka lietā, ko izskatīja KAŠB Apelācijas padome, par prasības atcelt Kopienas augu šķirni noraidīšanu, nebija jāizvērtē fakti pēc savas ierosmes. Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tādējādi tika pārkāpti noteikumi par pierādīšanas pienākumu un pierādījumu sniegšanu, kas attiecas uz procesu Apelācijas padomē, un netika ievērots no tā izrietošais Vispārējās tiesas pienākums veikt likumības pārbaudi tiesā, kā arī viņa tiesības uz taisnīgu tiesu, labu pārvaldību un efektīvu lietas izskatīšanu tiesā.
- II. Ar otro apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējās tiesas pieņēmums, saskaņā

ar kuru tiesības uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem procesā KAŠB pastāv tikai tad, ja lietas dalībnieks ir iesniedzis attiecīgā apgalvojuma pierādījuma sākuma elementu. Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda uz noteikumu par pierādīšanas pienākumu un pierādījumu sniegšanu pārkāpumu, atteikumu viņu uzklaut tiesā, kā arī faktu un pierādījumu sagrozīšanu, pat pieņemot, ka pierādīšanas pienākums būtu apelācijas sūdzības iesniedzējam.

- III. Ar trešo apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa, pieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, ir pieņēmusi, ka "nepastāvošs fakts" [...] ir "vispārzināms". Viņš arī apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav ievērojusi pienākumu veikt likumības pārbaudi tiesā un ir sagrozījusi faktus un pierādījumus.
- IV. Ar ceturto apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa, pieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, ir konstatējusi skaidrošanas un pierādīšanas pienākumu, apelācijas sūdzības iesniedzējam pārmetot, ka viņš neesot iesniedzis nekādus pierādījumus par savu pieņēmumu attiecībā uz augšanas regulatoru iedarbību. Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda uz sprieduma pretrunīgumu, uz to, ka Vispārējā tiesa neesot veikusi likumības pārbaudi tiesā, kā arī nav norādījusi pamatojumu.
- V. Ar piekto apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs kritizē Vispārējās tiesas konstatējumu, ka "dzinumu nezaudēšanas" īpašība, kas piemīt *osteospermum* šķirnei, nav vai nav pietiekami tikusi ņemta vērā, pārbaudot šķirnes atšķirīgo raksturu. Tas esot uzskatāms par Regulas (¹) 7. un 20. panta pārkāpumu un nepieņemamu strīda priekšmeta paplašināšanu, un ar lēmumu esot pārkāpts aizliegums pieņemt pārsteidzošus lēmumus. Turklāt viņš apgalvoja, ka viņš netika uzklauts tiesā.
- VI. Ar sesto apelācijas sūdzības pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs apstrīd Vispārējās tiesas konstatējumu, ka augu šķirnes "dzinumu nezaudēšanas" īpašība ir nosakāma atbilstoši relatīvajiem kritērijiem, proti, attiecībā uz citiem augiem, kas tiek izmantoti attiecīgajai pārbaudei. Apelācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka tā ir faktu sagrozīšana, regulas pārkāpums, nepieļaujama strīda priekšmeta paplašināšana un Vispārējās tiesas pienākuma veikt likumības pārbaudi tiesā neizpilde. Līdz ar to spriedums esot pretrunīgs.

(¹) Padomes 1994. gada 27. jūlija Regula (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību, OV L 227, 1. lpp.